

ŠTEVERJANSKI VESTNIK

"F. B. SEDEJ"

San Floriano del Collio, Aprile - Giugno 2010

Števerjan, April - Junij 2010

Anno XLII

Leto XLII

Nr. 2

Št. 2

Kazalo

KAPELICA.....	3
O, KAKO RADO BI MOJE SRCE	3
CERKVENI PRAZNIKI.....	4
PRVI RALLY "RONDE ISONTINO".....	4
VODSTVO DEŽELNE CIVILNE ZAŠČITE V ŠTEVERJANU.....	4
NOTE V KLETI.....	5
ZAKLJUČNI KONCERT.....	5
OTROŠKI ZBOR.....	6
LIKOF 2010.....	6
SLOVENSKI VEČER POD LIPO	7
V SKUPNOSTI JE MOČ.....	8
NOGOMETNA A LIGA, SEZONA 2009/2010.....	9
VEŠPA – UŽITEK BREZ MEJA.....	9
DVS BODEČA NEŽA V BELGIJI.....	10
NOVOSTI Z GRAJSKE ULICE ŠT. 3.....	10
POSTAVLJANJE MLAJA.....	11
KAKO JE BILO ŽIVETI TAKRAT?.....	11
40. FESTIVAL NARODNO-ZABAVNE GLASBE »ŠTEVERJAN 2010«	13
OSNOVNOŠOLCI PIŠEJO.....	14
KUHINJSKI RECEPT.....	21
ZA KRATEK ČAS	23

Opremili in uredili člani društva »F. B. Sedej«

Nikol Dorni (glavni urednik)

Ivan Vogrič (odgovorni urednik)

KAPELICA

Med polji vije ozka se stezica,
z grmičjem tu in tam je ograjena,
ob njej pa z rožami vsa opletena,
kapelica stoji in v njej – Devica.

Podoba njena kakor plamenica
mi kaže pot, da težkih ur bremena
vse laže moja nosijo ramena,
in da manj reže mraz v srce in lica.

S seboj jo v duši nosim, kamor žene
dni mojih me vihar. In kadar joka
srce do bolečine mi strupene,

na polje grem, kjer me izpod oboka
kapelice, od mnogih pozabljene,
Device blagoslavlja sveta roka.

O, KAKO RADO BI MOJE SRCE

O, kako rado bi moje srce,
roži Mariji pesem zapelo,
o, kako rado pred njenim oltarjem
v tihi molitvi bi se razodelo.

Vidiš gredico, o sveta Gospa,
belo gredico, srce goreče,
sonca jo žarek srbrni ovija,
zate duhtijo v njej rože cveteče.

O, kako rado bi moje srce,
v pesmi ljubezen svojo Ti dalo,
o, kako rado bi Tebi, Marija,
cvetja iz bele gredice nabralo.

L. Šorli, *Izbrane pesmi*, GMD, 1973

CERKVENI PRAZNIKI

V nedeljo, 9. maja je vsa števerjanska fara praznovala god svojega zavetnika, mučenca sv. Florijana. Lepo število vernikov se je zbralo pri slovesni maši ob desetih; daroval jo je pater kapucin iz samostana na Sv. Gori. V homiliji nam predstavil lik sv. Florijana, njegov življenjepis, predvsem žrtvovanje njegovega življenja za svojo vero in ljudi; primerjal ga je s prvim mučencem sv. Štefanom, ki je prav tako tragično umrl, ker se je javno opredelil za krščansko vero. Obenem pa nam je pater ponudil tudi pogled na sedanji čas, na sodobno družbo, kjer prevladuje element strahu in bojazni, vezan na ekonomsko krizo in torej na pomanjkanje denarja, saj se mnogi ne znajo več odreči »dobrinam«, ki nam jih ponuja potrošništvo. Prav zato je lik sv. Florijana še vedno tako aktualen: njegov zgled in pogum nam lahko namreč pomagata premagovati probleme tudi sedanjega časa. Slovesno mašno bogoslužje je s kora spremljal zbor, ki je mašo uvedel s pesmijo Mučenec Sv. Florijan, nato pa predstavil še druge priložnostne pesmi; na koncu so pevci, kot ponavadi, zapeli še praznično Farni zavetnik.

Po maši je SKPD Sedej organiziralo že tradicionalen piknik, ki je letos potekal v veži Sedejevega doma. Pridni kuharji so pripravili okusno pašto, medtem ko so se na žaru že pekli čevapčiči in klobase; mladina pa je poskrbela za postrežbo in dobro počutje vsakega, ki se nam je na ta dan pridružil. Prijetno popoldne so posladkale seveda tudi mnoge slaščice, ki so jih pekle pridne števerjanske kuharice.

Na Jazbinah pa so praznik zavetnice, Marije Pomočnice kristjanov, praznovali v ponedeljek, 24. maja, s slovesno sveto mašo, ki jo je daroval g. Butkovič in tradicionalno procesijo. Bogoslužje je obogatil cerkveni pevski zbor pod vodstvom Zdravka Klanjščka. V nedeljo, 6. junija, pa je bila v Števerjanu slovesna maša na praznik sv. Rešnjega Telesa in Krvi, maševal je msgr. Simčič; prisotna je bila tudi lepa skupina goriških skavtov, ki so mašo obogatili s petjem nekaterih skavtskih pesmi. Po maši se je odvijala procesija, sicer v nekoliko krajši obliki, vendar so pri njej aktivno sodelovali pevci in drugi farani, saj se nedvomno vsi zavedamo pomembnosti ohranjanja te bogate tradicije. Ob tej priložnosti se moramo tudi srca zahvaliti vsem duhovnikom, ki so v zadnjih mesecih prišli na pomoč naši fari, obenem pa želimo našemu domačemu župniku g. Antonu Lazarju, da bi čimprej okreval in spet s svojo aktivno roko lahko vodil našo župnijo.

MARTINA VALENTINČIČ

PRVI RALLY "RONDE ISONTINO"

Po sedmih letih odmora je "Scuderia Gorizia Corse"-goriški avtomobilski klub spet priredil rally. V nedeljo, 18. aprila, je s Korza Italia štartalo kar triinpetdeset vozil. Zgodaj zjutraj so se podala v Ločnik, kjer jih je čakala osem kilometrov dolga hitrostna preizkušnja. Slednja je iz Ločnika peljala na Kalvarijo in nato preko Podjanovega na Aščevo, kjer se je tudi zaključila. Nato so avtomobili prevozili Oslavje in se podali na servisno točko v Gorico.

Tekme so se udeležili tudi nekateri domačini, ki so dosegli kar dobre rezultate. Dogodek je vzbudil veliko zanimanja bodisi v mladih kot odraslih, ki so, kljub jutranjemu dežju, spretno navijali goriškim tekmovalcem in komaj čakajo, da se bo goriški rally, odet v briškem čaru, spet ponovil.

DAMIJAN KLANJŠČEK

VODSTVO DEŽELNE CIVILNE ZAŠČITE V ŠTEVERJANU

V četrtek, 25. februarja, v poznih popoldanskih urah je bil gost števerjanske občinske uprave deželni odbornik pristojen za civilno zaščito Riccardo Riccardi. Ugledni gost je v prvi vrsti spoznal

člane lokalne ekipe civilne zaščite ter občinsko upravo, ki ga je kar hitro seznanila z različnimi perečimi in še odprtimi problemi briške občine. Srečanja se je udeležil tudi deželni svetovalec Ssk Igor Gabrovec. Županja Franca Padovan in njeni odborniki so Riccardiju pripravili paket nujnih ukrepov: sanacija plazov pri Jakinovih na Bukovju, finansiranje prevoznega sredstva ekipi in pa ureditev sedeža civilne zaščite v zapuščeni kasarni na Jazbinah. Poleg tega je uprava pripravila zajeten idejni spisek ovrednotenja vseh treh kasarn, ki so prisotne na ozemlju števerjanske občine. Tile trije objekti so v precej slabem stanju, predstavljajo pa brez dvoma izjemem izziv pri nujenju bogate in razčlenjene turistične ponudbe v Brdih. Riccardija so seznanili tudi o nujni primerni kanalizaciji meteornih vod v hribovitem svetu, kar znatno zmanjša nevarnost plazov in vsadov in pa o potrebnih dokončni stabilizaciji zgornjega dela stavbe vaške osnovne šole v Dragah.

V večernih urah se je vršilo v dvorani kmetije Baronesse Tacco v Števerjanu, srečanje ekip Civilne zaščite goriškega okrožja. Srečanje je bilo delovnega značaja in ga je vodil direktor deželne CZ dr. Guglielmo Berlasso. Nekateri župani, pristojni odborniki, koordinatorji, vodja ekip in prostovoljci Števerjana, Koprivnega, Moše, Šlovrenca, Fare, Morara in Gorice so sproščeno razpravljali o raznih problematikah, s katerimi se vsakodnevno soočajo ter zarisali smernice še nadaljne utrditve in izboljšanja poti deželnega sistema prostovoljstva, kakovostnega in hvalevrednega dela prostovoljcev.

Števerjanska ekipa civilne zaščite se je naposled resnično izkazala z izjemno slastno pojedino. Prav v tem pogledu gre iskrena zahvala vsem članom ekipe, ki so v pravem števerjanskem duhu izpeljali zelo kakovosten večer, gospodinjam za slastne slaščice in tipičen briški kruh, vinarjem za vino. Nazadnje ne smemo pozabiti, kraja kjer se je odvijalo srečanje, čudovita dvorana, ki se za take večere izjemno priključuje, kmetije Baronesse Tacco lastnice grofice Terese Thun Hohenstein.

NOTE V KLETI

Pomlad je v zbor prinesla nove navdihe in ideje. Dirigentki Aleksandri se je takoj porodila zamisel, da bi lahko naše petje popeljali v domače kleti. Tako je prišlo do projekta NOTE V KLETI. V zelo kratkem času se je zbor naučil štiri pesmi, ki jih je napisal prof. Adi Danev; nekatere je sestavil prav za števerjasnki zbor. Primorska poje je bila naša odskočna deska. "Bratje vsi pozdravljeni", tako je zbor pozdravil publiko s skladbo PESEM. Nova števerjanska himna pa je postala OJ, ŠTEVERJAN...ti biser naših Brd na besedilo Ljubke Šorli. Tretja skladba je SDRINDULAIDE – OJ, BOŽIME. Zbor pa spet poživel vzdušje z GROZDI SO DOZORELI. To je poskočna, živahna in priljubljena skladba, ki govori o zelo pomembnem in veselem dogodku: trgatvi. Odziv publike je bil enkraten. Kar korajžno so nam ploskali.

V nedeljo 23. aprila smo prvič nastopili s projektom NOTE V KLETI v Saležu, v agriturizmu Batja. Skupaj z Nonetom Primorsko iz Mačkolj smo priredili prijetno popoldne.

Fante smo mi povabili v naše kraje v sredo 26. maja na kmetijo Gradis'ciutta na Jazbinah. Program je bil sličen. Po koncertu smo jih pogostili z domačimi predjedmi in s pašto. Dobra volja in vesela družba sta kar vztrajali dolgo v noč. Najlepša zahvala naj gre kuharjem, vsem dekletom, ženam in fantom za pomoč in seveda družini Prinčič, ki nas je tako lepo sprejela.

Poleg projekta Note v kleti pa je zbor v mesecu maju izvedel še en nastop; v sredo, 19. maja, je namreč popestril družabnost na kmetiji Štanfel v Podsabotinu, ki jo je organizirala slovenska stranka SDS, po konferenci o referendumu glede arbitražnega sporazuma med Slovenijo in Hrvaško, ki se je odvijala v Kulturnem domu v Novi Gorici. Prisotni so bili predsednik stranke SDS ter bivši slovenski premier Janez Janša, poslanka Eva Irgl in drugi politični zastopniki iz Nove Gorice in zamejstva. Zbor je uvodoma zapel Lipo, nato Danevovi Oj, Števerjan in Oj, božime, zaključil pa s slovensko himno Zdravljico. Zbor je bil ob priložnost deležen lepih pohval s strani uglednih gostov.

KATJA DORNI

ZAKLJUČNI KONCERT

Slovensko kulturno društvo Barkovlje je v soboto 5. junija priredilo spominski koncert OJ, ROJSTNI KRAJ, v poklon Antonu Korsiču! Zbor je ob tej priložnost zapel trinajst pesmi in občinstvu prikazal pregled čez celo sezono. Sklop pesmi je povezoval Aleksander Furlan-Šandrin, ki je pripovedoval dogodivščine prijatelja Antona Korsiča. Skupaj sta doživela kar nekaj zabavnih dogodkov, tako da so se prisotni, ob poslušanju anekdot, kar nasmejali. Zbor je vstopil v dvorano ob prepevanju LIPE in nadeljeval z Danejevo OJ, ŠTEVERJAN. Prvi sklop pesmi se je nanašal na pobožen in malo otožen program in sicer BOŽIČNA USPAVANKA (J. Rutter) (klavir: Martina Hlede), PO ZELENEČIH, TIHIH POLJANAH (L. Šorli – L. Bratuž) in SUSPIR DA L'ANIME (G. Costantini – M. Sofianopulo), LEŽI POLJE RAVNO (S. Jenko – B. Ipavec), NE TOŽIM (narodna – prir. U. Vrabec). Publika pa je takoj razveselil gospod Furlan z dogodivščinami, ki sta jih doživela z gospodom Korsijem. Drugi sklop pa je bil popolnoma drugačen. Veselo in poskočno je zbor zapel JABOLKO RUDEČE (ljudska iz Bele krajine – prir. J. Jež), BRATCI VESELI VSI (narodna – prir. M. Hubad), VINCE RUMENO (beneška narodna – prir. N. Špehonja). Tretji del pa je publiko kar presenetil. Zbor se je namreč izkazal s projektom Note v kleti in zapel Danejevo PESEM (A. Kaloj – A. Danev), SDRINDULAILE – OJ, BOŽIME (furlanski motiv – prir. A. Danev) in GROZDI SO DOZORELI (S. Janežič – A. Danev) (klavir: Martina Valentinčič). Med publiko sta sedeli žena Jolanda in hči Mirjam, ki sta se potem med družabnostjo zboru lepo zahvalili.

To je bil zadnji koncert v letošnji sezoni. A petja in zabave še ni konec. V sredo 16. junija je zbor na lastne stroške priredil zaključno večerjo med Borovci. Žene in dekleta so poskrbele za hladne predjedi, skuhalo smo pašto. Martina pa je vse na koncu presenetila s torto na kateri je pisalo Oj, Števerjan, ki je v tej sezoni postala naša himna. Predsednik se je dirigentkinji zahvalil za čudovito sezono z upanjem, da nas bo še prenašala in z nami pela. Vse pevcem in spremljevalcem želim vesele počitnice ob petju in zabavi. Nasvidenje v novi sezoni. Pridite, ne bo vam žal!

KATJA DORNI

OTROŠKI ZBOR

Otroška pevska zbor sta imela od meseca aprila dalje kar razvejano delovanje. Oba sta se namreč predstavila na reviji Zlata grla, ki ga vsako leto organizira PD Vrh sv. Mihaela. Malčki so zapeli pesmici Jure Jure pase kure ter Didl didl dajčka, v soboto, 10. aprila, v Kulturnem domu v Sovodnjah; naslednji dan pa so večji pevci sodelovali na tekmovanju za otroške in mladinske zборе, ki se je odvijalo v Kulturnem Centru Lojze Bratuž v Gorici v popoldanskih urah. Program, ki so ga predstavili strokovni komisiji in številni publiko, je bil sestavljen iz treh pesmi: Sedem lisičic, Čin čin Drežnica ter Kdo živi v tej hišici? Komisija je našemu zboru dodelila bronasto plaketo. Za to lepo priznanje si vsi pevci zaslužijo prav posebno pohvalo, saj so redno hodili k pevskim vajam in se pošteno trudili!

Sezono so zaključili v soboto, 22. maja, ko so v Sedejevem domu priredili gledališko - pevsko prireditev Hura počitnice. Male igralce je koordinirala in režirala Kristina Corsi, za pevske točke pa so poskrbeli pevci obeh zborov. Kot gostje so se nam pridružili tudi pevci otroškega zbora s Plešivega.

Prav s tem zborom so števerjanski pevci sodelovali tudi na področju cerkvenega petja, saj so skupaj oblikovali sv. mašo na Plešivem v nedeljo, 16. maja, ter v Števerjanu v soboto, 22. maja. Pevce čakajo sedaj razigrane počitnice, čeprav imajo v tem času še eno obveznost...pripravljajo se namreč na nastop na Števerjanskem Festivalu!

MARTINA HLEDE

LIKOF 2010

Za nami je Likof 2010 ki se je letos odvijal v soboto 29.maja na razgledni točki ob gostilni Dvor na posestvu Baronesse Tacco.

Praznik že četrto leto zapored organizira društvo Vinoteka v sodelovanju s krajevno Občinsko upravo, društvoma Briški grič in F. B. Sedej ter drugimi ustanovami .

Na prazniku sodelujejo kmetije, gostilne in agriturizmi, ki delujejo v vasi. Cilj vsega je predstaviti sadove briške zemlje in seveda delo in trud briških ljudi. Tako so tudi letos naši vinarji točili razna vina in naše gostilne oz. kmečki turizmi ponujali obiskovalcem in vaščanom tipično domačo hrano. Škoda, da nam je tokrat ponagajalo vreme, ki je seveda okrnilo udeležbo in preprečilo tisto sproščenost prijateljskega druženja.

Osrednji in mogoče najzanimivejši trenutek je potekal v poznih jutranjih urah na okrogli mizi na temo: "Collio in Goriška brda: Nove priložnosti v turizmu". Sodelovalo je nekaj zelo uglednih gostov: univerzitetni profesor in ekonomist Francesco Marangon, univerzitetna diplomiranka Erika Koncut, arh. Camilla Mancini in svetovno priznan ameriški strokovnjak, predsednik zadruga Balzac Paul Wagner. Povezoval je znan enolog in časnikar Claudio Fabbro, Predavatelji so nam skušali orisati in nam predočiti možne razvojne poti briškega ozemlja.

Zlasti Prof. Wagner nam je podrobno orisal razvojno pot, ki ga je doživela vinorodna dežela Napa Valley poznana prav vsakemu, zlasti pa vsem tistim, ki radi obiskujejo vinorodne okoliše in kleti. Cilj, ki so si ga zastavili, da bi se gost počutil udobno in sprejet v veliko skupnost Napa Valley, je bil popolnoma dosežen tudi zato, ker so pri projektu sodelovali vsi vinarji in ves okraj, saj tako ambicioznega načrta ni bilo mogoče drugače uresničiti.

Popoldne se je odvijala tematska pokušnja z naslovom Od 2007 do danes: Tokaji, Tokay d'Alsace, Sauvignonasse al Friulano? Tudi ta degustacija je omogočala vsem, ki so si je udeležili korak naprej v poznavanju in odkrivanju raznolikega enološkega sveta.

Zanimivo je bilo tudi predavanje o začetnih oprijemih pri pokušnji vina, o vlogi gostinca in potrošnika, ki se je prav tako odvijalo v popoldanskih urah v sklopu praznika.

Z leta v leto praznik postaja bogatejši in verjamemo, da s skupnimi močmi bo tudi naša vas postala zanimivejša za vse tiste, ki bi se, v objemu naših vinogradov, radi počutili kot doma.

M.Č.

SLOVENSKI VEČER POD LIPO

V petek, 18. junija, se je, kljub slabemu vremenu, veliko vaščanov, gostov in prijateljev zbralo pod lipo na Klancu, na Terpinovi domačiji, na že tradicionalnem srečanju ob praznovanju 19. obletnice osamosvojitve slovenske države. Kulturni večer je organiziral Svetovni slovenski kongres - Konferenca za Italijo, v sodelovanju s Krožkom za družbena vprašanja Anton Gregorčič ter Zvezo veteranov vojne za Slovenijo.

Večer se je pričel s slovensko himno, Zdravljico, ki jo je na trobento izvedel g. Marko Korenjak. Ema Terpin je nato prisotnim podala dve Gregorčičevi poeziji in sicer Znamenje in Naša zvezda; v obeh Goriški slavček opeva lepoto naše zemlje ter svojo navezanost in ljubezen do domovine. Zatem je predsednik Konference za Italijo Svetovnega slovenskega kongresa Marjan Terpin pozdravil prisotne goste, med katerimi so bili slovenska konzulka Vlasta Valenčič Pelikan, števerjanska županja Franka Padovan, predsednik SSO dr. Drago Štoka, predsednik stranke SSK dr. Rafko Dolhar, predstavnica stranke SDS Katja Draksler, prejemnik Borštnikovega prstana Bine Matoh, veterani s polkovnikom Srečkom Lisjakom ter drugi kulturni delavci in politični predstavniki slovenske manjšine. Marjan Terpin se je ob tej priložnosti spomnil tudi pred kratkim preminulega beneškega rojaka Dina del Medica, ki je bil veliko let aktiven član SSK.

Večer je s petjem uvedla vokalna skupina Kresnice, iz Nove Gorice; zapele so tri slovenske napeve in sicer Glejte, že sonce zahaja, narodno Pastirc pa pase ovce tri ter sodobnejšo popevko Ne

čakaj na maj. Sledil je slavnostni govor dr. Draga Štoke; spomnil se je svojega očeta, ki se je bojeval v 1. svetovni vojni, krutosti 2. svetovne vojne, o kateri se je veliko preučevalo in pisalo, zato je prišel sedaj čas, da začnemo globlje misliti tudi o osamosvojitveni vojni, ki je Slovincem dala državo, o kateri se je stoletja sanjalo. Imeti državo namreč pomeni biti subjekt samega sebe, imeti Parlament, sodstvo, javno upravo, je subjekt, ki odloča o nas in o naši prihodnosti. Slovenski narod je poln energij, dobre volje, talentov, doma, v zamejstvu in po celem svetu in torej ima veliko bodočnost; zato pa je treba biti aktivni na vseh področjih, v kulturi, v športu, v politiki. Ob koncu se je dr. Štoka spomnil še dveh pomembnih obletnic: letos namreč potekata 80 – letnica usmrtnitve bazoviških junakov ter 90 – letnica požiga narodnega doma. Svoj pozdrav sta prinesla še števerjanska županja Franka Padovan in polkovnik veteranov Srečko Lisjak.

Kulturni spored je zaključil moški pevski zbor iz Št mavra, pod vodstvom Nadje Kovic; pevci so zapeli Vodopivčevo Bolečina, na besedilo Ljubke Šorli, nato Ipavčevo Slovenec sem, spet Vodopivčevo Mojo srčno kri škropite, zaključili pa so s primorsko himno Vstala Primorska. Večer se je nato seveda še nadaljeval ob pristni briški kapljici, obujanju spominov na vzpodbudne čase slovenske osamosvojitve kot tudi s pogledi na prihodnost slovenske države.

SSK je na naslednjo nedeljo, 20. junija, organiziral srečanje Slovencev živečih po Italiji, v sodelovanju s Krožkom Gregorčič ter s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu. Srečanje se je pričelo s sv. mašo v oglejski baziliki; daroval jo je rektor teološke fakultete dr. Robert Petkovšek. V svoji homiliji je lepo in izčrpno spregovoril o Jezusovem liku v preteklosti in pogledu nanj v sedanjem času; obenem pa je tudi podčrtal pomembnost oglejskega patriarhata za slovensko Cerkev. Oglej je bil namreč, v času zgodnjega krščanstva, pomembno mesto na apeninskem polotoku, center kjer so se srečevali intelektualci, teologi in nasploh učenjaki, saj je bil pravo stičišče med zahodno in vzhodno kulturo. Oglejska cerkev ni torej Slovincem prinesla samo krščanske vere, ampak je tudi, s svojim zgledom, gotovo pripomogla k osamosvojitvi slovenskega naroda. Sv. mašo je obogatilo petje cerkvenega zbora iz Branika, ki ga vodi gospa Vanja Fabjan Velikanje. Sledilo je družabno srečanje, kjer sta spregovorila beneški javni delavec Giorgio Banchig. Tudi on je podčrtal pomembnost kraja, na katerem je potekalo srečanje Slovencev iz Italije in torej pomembnost krščanske vere tudi za samo Benečijo, saj sta bili do leta 1984, ko je bil ustanovljen prvi slovenski vrtec, edina šola slovenskega jezika le družina in Cerkev. Obenem pa je podčrtal tudi probleme, s katerimi se še sedaj srečujejo v teh krajih, med temi še najbolj težave za ohranjanje dvojezične šole v Špetru. G. Banchig pa je zaključil z optimističnim pogledom na prihodnost, saj je slovenska skupnost v Benečiji majhna, a vseeno zelo aktivna na kulturnem področju. V imenu SSK je prisotne pozdravil tudi idrijski rojak Tomaž Pavsič; tudi družabnost je s petjem popestril zbor iz Branika, ki je zapel nekaj narodnih napevov.

MARTINA VALENTINČIČ

V SKUPNOSTI JE MOČ

Števerjanska sekcija Slovenske skupnosti se je zbrala v mesecu februarju na tradicionalni družabnosti v domači restavraciji pri Vogriču. Med prijetnim kramljanjem in dobro domačo hrano je bila priložnost za nekatere vsebinske posege.

Števerjanski tajnik SSK Marjan Drufovka se je ozrl na preteklo leto, v katerem je SSK potrdila župansko mesto. Povzel je delovanje SSK v osmih mesecih po volitvah in podčrtal povezanost med sekcijo in izvoljenimi upravitelji SSK, ki vodijo števerjansko občino. Namen sekcije je še nadaljna utrditve vezi z ljudmi, ki živijo v občini in nujna skrb za teritorij.

Pokrajinski tajnik Julijan Čavdek je poudaril delovanje sekcij in napovedal namero pokrajinskega tajništva, da posveti večjo pozornost prav sekcijam. Podčrtal je dejstvo, da so se začeli premiki v pripravo na pokrajinske volitve, ki bodo v letu 2011.

Deželni tajnik Damijan Terpin je ocenil politično dogajanje v deželi ter stanje odnosov med SSk in Demokratsko stranko. Zaskrbljujoče dejstvo predstavlja deželna reforma javnih uprav, po kateri bodo prizadete majhne občine, kar gre Slovincem v škodo.

V pogovor je posegel tudi Marjan Terpin, član ustanovitvenega odbora SSk pred 35 leti in podal nekaj zgodovinskih podatkov ter zadovoljstvo, da so takrat naredili pravilno politično izbiro. Vsebinski del je zaključila števerjanska županja Franka Padovan z oceno nad dosedanjim upravljanjem občine. V teh začetnih mesecih je steklo veliko pogovorov na vseh ravneh in poleg tega se zaključujejo nekateri posegi. Bliža se proti koncu postopek za preureditev števerjanskega trga. V mesecu februarju je bil odobren občinski proračun, ki ne prinaša zvišanja davkov in dajatev, kljub težkemu splošnemu finančnemu stanju. Občinska uprava je trdno prepričana, da dokler bo mogoče ne bo dodatno finančno bremenila svojih občanov. Obstajajo pa resnično težave pri zagotavljanju finančnih sredstev, predvsem majhnih uprav.

NOGOMETNA A LIGA, SEZONA 2009/2010

Letošnji zmagovalec italijanskega pokala, »scudetto« in Champions League je bila ekipa F.C. Internazionale iz Milana. V letošnji sezoni se je ekipa izkazala v vseh tekmah in nazadnje so zaslužen o d n e s l i pokale vseh treh prvenstev. V sredo, 5. Maja 2010 je bila finalna tekma za italijanski pokal v Rimu. Igrali sta Roma proti Interju. Zmagal je Inter 1-0, gol je zadel Diego Milito v 40' prvega polčasa. S tem rezultatom se je tudi tekma zaključila. Po tekmi so sledila nagrajevanja, pokal je dvignil kapetan ekipe Javier Zanetti.

V nedeljo, 16. Maja 2010 je bila zadnja in odločilna tekma v prvenstvu za »scudetto«. Igrali sta Siena proti Interju, tudi tukaj je seveda zmagal Inter 1-0 in s tem zmagali drugi pokal in dokazali da so italijanski prvaki. Tudi tukaj je gol zadel Diego Milito v 12' drugega polčasa.

V soboto, 22. Maja 2010 je bila finalna tekma Champions League v Madridu (stadion Santiago Bernabeu). Ta tekma gre za to, kdo bo evropski prvak. Igrali sta Bayern Munchen proti Interju. Tudi to tekmo je zmagal Inter 2-0, oba gola je zadel Diego Milito.

Pokal so si ga zaslužen o pridobili zopet, po 45. letih. Za njih je bila zmaga zelo važna in seveda so se tega veselili. Ker se vsi niso uspeli udeležiti tekme v Madridu, se je množica 50.000 ljudi zbrala na trgu Duomo v Milanu ter gledala tekmo na maxi ekranih. Naslednjega dne, ko se je ekipa zgodaj zjutraj vrnila v Milan v stadi San Siro (Meazza), jih je tukaj čakala velika množica ljudi. To pomeni da za Interjeve navijače je praznovanje trajalo celo noč in tudi del jutra.

GABRIJEL LANGO

VEŠPA – UŽITEK BREZ MEJA

Bila je lepa in po dolgem času tudi sončna sobota. Pisal se je 12. junij leta gospodovega 2010. In kaj lepšega kot to, da se človek pelje po sončnih Brdih na stari ali manj stari vešpi in po vrh vsega še rumeni – kot je rumena rebula.

Vešpa, ki je simbol prostosti in kiü nenazadnje obuja spomine našim dragim, kateri so se svoj čas furali tudi do Münchna na Bavarsko, je ponovno zaživela z idejo ob padcu meje. In vzdevek, ki si ga je zaslužila "UŽITEK BREZ MEJA" je bil tokrat v celoti upoštevan in izpolnjen, saj užitek je bila vešpa, lepo vreme in dobra družba, brez meja pa smo se z velikim nasmeškom v dolgi barviti koloni vozili od Travnika, preko Brd nazaj v Gorico.

Ker pa verjetno vsi nimajo facebooka, mailov in za tiste, ki niso seznanjeni s programom, bomo na kratko opisali to lepo dogodivščino.

Na pobudo Vespa Club iz Trsta in v sodelovanju s Consorzio Collio smo se zbrali v Gorici na Travniku, kjer smo se vsi sodelujoči najprej vpisali in s tem dobili obvezno opremo za na pot (roadbook, minimalno opremo za dež, kupone za hrano in pijačo ter vsa ostala navodila), kavo, rogljiček in vodo. Ko je odbila ura na zvoniku 10.45, smo se ob prisotnosti predsednice Consorzio

Collio ga. Patrizie Felluga in nekaterih občinskih veljakov podali na pot. Pisana kolona skoraj stotih vešp, ki so prišle tudi iz Slovenije, Hrvaške, Istre in Avstrije, je začela svojo pot mimo Raštela čez center mesta, nakar se je začela dvigati do Števerjana, kjer smo imeli že prvo okrepčevalno točko – panin z mortadelo in kozarec vina. Tako smo se okrepljeni in polni energije mimo Jazbin, Vipolž in Kozane z nadzvočno hitrostjo bližali naslednji okrepčevalni točki, gradu Dobrovo, kjer nas je že čakala hladna, žlahtna peneča rebula. Pot smo nadaljevali čez Medano in že smo se po naporni vožnji iz tehničnih razlogov ustavili na Gradnikovi domačiji. Tam so bile rumene vespe Brda/Collio – užitki brez meja, tarča fotografov in televizijskih kamer. Po napornem poziranju se je kolona vešp peljala čez Rutarje, skozi center mesta Krmin do vinske kleti Villa Russiz, kjer smo zelo korajžno in odločno počistili dobrote v loncih in seveda, kozarcih. Med tem, ko smo prebavljali kosilo, smo imeli priložnost ogleda kleti, kjer pa na našo žalost ni bilo pokušnje. Od tukaj se je piskajoča kolona v malih skupinah vračala proti Gorici, kjer nam je bil dodeljen dvourni počitek, kateremu je sledila večerja v Števerjanu na Dvoru.

No, kaj naj se rečemo, dan je bil izreden, števerjanski vešparji smo se zabavali in ob tej priliki kličemo vse tiste, ki imajo kje kako skrito vešpo, naj jo kar povlečejo na dan, kervešpa je vešpa!!!! Bruuuuum, bruuuum, brumbrummmmm!!!!

M.Z.

DVS BODEČA NEŽA V BELGIJI

Dekliška vokalna skupina Bodeča Neža, pri kateri sodelujeta tudi dve pevki iz Števerjana, se je udeležila 58. mednarodnega festivala mladinskih in otroških pevskih zborov v belgijskem mestu Neerpelt, ki je potekal med 30. aprilom in 2.majem. Tekmovanja se je udeležilo 112 zborov (4.400 pevcev), ki so tekmovali v sedmih različnih kategorijah. Bodeča Neža je nastopila v kategoriji "pennat" za dekliške zbore, v kateri je skupno tekmovalo petnajst zborov. Dekleta so pod vodstvom Mateje Černic zapele v soboto 1. maja sedem skladb. Svoj program so začele s Pueri concinnite (Iacobus Gallus), nadaljevale so s Salve Regina (Javier Busto), De angelis (Petr Eben), Full of energy (Beau Knieval – obvezna pesem), s Zimo (Lojze Lebič), Ne ouri, ne sejaj (Radovan Gobec), zaključile so z Nocoj pa, oh, nocoj (primorski ljudski napev – pele so enoglasno, saj je tekmovalje predvidevalo tudi enoglasno pesem). Za svoj nastop so dekleta prejela prvo mesto v svoji kategoriji, t.j. zlato priznanje s pohvalo (99/100 točk, summa cum laude), v absolutni lestvici pa so se povzpela na drugo stopničko, ki so si jo delila z mešanim mladinskim zborom iz Singapurja.

LIZA TERČIČ

NOVOSTI Z GRAJSKE ULICE ŠT. 3 OZIROMA OBČINSKE VESTI

Dne 28. aprila se je spet sestal Števerjanski občinski svet. Na tokrašnjem zasedanju so naši občinski možje in žene razpravljali o naslednjih sklepih: odobritev obračuna občine za leto 2009, spremembi proračuna občine za leto 2010 ter pravilniku o oskrbi tistih občanov, ki so potrebni posebne nege na domu.

- za prvo točko, obračun, je okvirni pregled podal odbornik za proračun, ki je izpostavil dejstvo, da je bilo stanje občinskih financ v letu 2009 stabilno. Znaki splošne recesije se namreč niso še pokazali na občinskih prilivih. Zaradi previdnega upravljanja iz obdobja uprave župana Corsija pa si je občina pridobila sredstva, ki ji bodo pomagala, da bo lažje prenesla letošnje zmanjšanje državnih in deželnih prilivov. Pregled obračuna je podrobneje predstavil tudi občinski preglednik računov oz revizor, ki je podal svoje povoljno mnenje glede postopkov in standardov po katerih je bil obračun sestavljen.

- Spremembe proračuna so v upravni praksi sad spremenjenih potreb upravljanja in razmer, ki niso bile predvidljive ob pripravi proračuna. Da bi zagotovili energetske učinkovitost ter zmanjšali s tem stroške obratovanja so bila dodeljena sredstva za izdelavo študije, ki bo pomagala upravi izbrati pravilne odločitve pri pripravi in izpeljavi varčevalnih ukrepov. Uprava pa se zaveda, da bo kljub takim ukrepom prisiljena, zaradi že omenjenega krčenja sredstev, kaj kmalu poseči po zvišanju ostalih dajatev; s tem bi obdržali stabilnost in vzdržnost števerjanske občinske bilance. Socialne in zdravstvene težave občanov lahko občina rešuje tudi s storitvijo kot je oskrba na domu, ki pa potrebuje tudi svojo zakonsko osnovo. Brez te ni možno upravljati enostavnih kaj šele bolj kompleksnih servisov.

Ob koncu občinske seje je županja gospa Padovan podrobneje predstavila občinskemu svetu tudi razvijajočo se reformo Gorskih skupnosti. Ukinitev te institucije predstavlja za našo Števerjansko občino veliko izgubo, če ne bo prišlo do njene zamenjave s sorodno strukturo, ki bo skrbela za nadaljnji razvoj briškega teritorija. Naše ozemlje je namreč s svojimi geološkimi, socialnimi, narodnostnimi posebnosti svojevrstno bogastvo za celotno deželo. Tako bogastvo pa bi v slučaju izgube občinske samostojnosti, ki jo reforma napoveduje, ostalo nezaščiteno in prepuščeno nenehnim pritiskom in špekulacijam.

MILKO DI BATTISTA

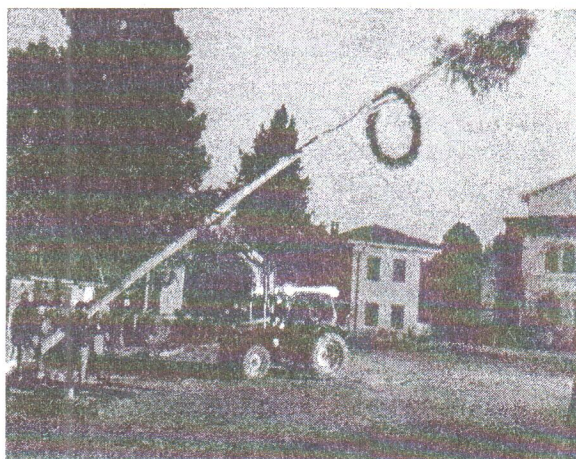
POSTAVLJANJE MLAJA

Tudi letos smo v Števerjanu postavili mlaj.

30. aprila popoldan, smo se mladi dobili v Borovcih, ter šli nabirat bršljan, da bi spletli venec. Za tem pa smo šli še po beli list (brezo). Zvečer ob 22.00 smo se zobet dobili v Borovcih in spletli venec. Ob polnoči pa smo se odpravili v gozd na Kovačevo po mlaj. Mlaj je letos sežagal Eugen. Ker je bil letošnji mlaj precej debel, smo imeli kar nekaj težav, da smo ga povlekli iz gozda. Ob štirih smo končno prišli na Mocer, nato smo se odpravili proti trgu. Do trga ga je s traktorjem pripeljal Aljoša. Ko smo prišli na trg smo na mlaj privezali brezo in venec, nato ga je Patrik začel dvigovati z buldozerjem. Ker se je že danilo, nas je pri delu spremljalo tudi ptičje petje. Ob 5.30, ko je že posijalo sonce, je bil mlaj končno postavljen.

Po končanem delu smo pojedli še pašto, ki so nam jo skuhala dekleta, nato pa smo se trudni vrnili domov.

GABRIJEL LANGO

KAKO JE BILO ŽIVETI TAKRAT?

Intervju z gospo Vido Prinčič

Gospa Vida je del njenega življenja preživela v Števerjanu. Na ta biserno lep kraj jo veže spomin na dobre ljudi, ampak tudi veliko grenkih trenutkov božje preizkušnje. Danes živi v stanovanju v Gorici.

»Rodila sem se 18. aprila 1930 v kmečki družini pri Žoščavih v Kozani. Mama se je imenovala Olga Reja, tata pa Anton. V zakonu so se jima rodili štirje sinovi in tri hčerke: Radovan, Anton, ki je devet let župnikoval v Števerjanu, Fabijan, Gabrijel, Matilda, ki je redovnica pri Uršulinkah, jaz in Sotera, ki je umrla komaj eno leto stara zaradi otroške bolezni.«

Kakšen spomin nosite v sebi o svojih starših?

»Starša sta bila zelo dobra, skrbna in delavna. Mama je stalno ponavljala, naj dnevno in potrpežljivo molimo za stanovitnost v dobrem, kadar pridejo hude preizkušnje je res velika skušnjava izgubit vero.«

Časi so bili težki, s čim ste se preživljali?

»Imeli smo nasad sadja: češnje, fige, breskve, marelice, češplje in češpone, nekaj trt in malo vrta. Na Prevali, kjer smo obdelovali njivo, smo sadili sirk in fižol. Če je bila nabira sadja manjša, ga je kar odpeljal brat s kolesom, sicer pa v primeru večje količine tat z vozom, na tržnico v Krmin ali v Gorico. Vino smo prodajali kar doma.«

Delo na kmetiji je bilo precej naporno!

»Res veliko sem pomagala na kmetiji pri opravljanju manjših in večjih opravil, dela sploh ni zmanjkalo in vse je bilo izključno ročno.«

Ali se spomnite kaj vam je pripravila mama dobrega za obrok?

»Mama je bila pridna kuharica. Večkrat smo jedli zelenjavno mineštro, zvečer pa polento. Družina je bila številna in se je morala kar precej potruditi, da nas je nasitila. Jaz, ki sem bila najmlajša, sem ponavadi olupila krompir.«

Kje ste obiskovali osnovno šolo in ste radi hodili k pouku?

»Osnovno šolo sem obiskovala v Kozani. Rada sem se učila vse predmete, samo računovodstva nisem marala. Sicer na tista leta me vežejo lepi spomini, ko smo se mi otroci igrali in veselili med odmorom.«

Ali se spomnite kakega posebnega dogodka?

»Tata me je prebudil že zgodaj zjutraj in predno sem se odpravila v šolo, sem mu šla polovit sirk; tata je z volom oboraval lehe, vrste in jaz sem pazila na sadike. Večkrat se je zgodilo, da me je mama prišla iskat pred koncem pouka, prosila je učiteljico naj izstopim predčasno iz šole in tako sem peš nesla kosilo tatu in delavcem, ki so kmetarili na Prevali. Ko so začele češnje smo cel mesec hodili po drevesih in obirali češnje. Naj še dodam, da so bile v 50. letih ustanovljene zadruge po briških vaseh, ki so odjemavale sadje.«

Kaj pa potem?

»Pomagala sem doma na kmetiji do tridesetega leta starosti. Med tem mi je brat Anton pripravil vse papirje in potni list ter odšla sem v Zgonik na Kras. Od tedaj dalje sem sledila svojemu bratu Antonu, še dve leti po svoji smrti sem živela v župnišču v Jamljah, nato sem se selila v stanovanje v Gorico.«

Gospod Anton je bil posvečen 27. junija 1948 v Gorici. Najprej je bil kot prefekt v Alojzijevišču, nato od leta 1951 kaplan v bolnici in poučeval je verouk v šoli v Gradežu, od leta 1955 župnijski upravitelj v Zgoniku, kjer je leta 1960 postal župnik. Kasneje je soupravljal Šempolaj, postal je župnik v Števerjanu leta 1972, od leta 1981 pa je župnikoval v Jamljah do njegove smrti.

»Bil je zelo potrpežljiv, moder, imel je zelo rad ljudi, tudi če nekateri včasih ga niso razumeli, po srcu je bil dober, nikoli ni bil osoren. Umrl je 23. februarja 2001 v Gorici, kjer počiva v Bogu.«

Česa se najraje spominjate?

»Že v otroških letih sem se odpravila vsako nedeljo k sv. maši, hodila sem na procesije po vseh Brdih. Trikrat letno sem se napotila z dvema prijateljicama na sv. Goro. Najprej smo šle peš in kasneje s kolesom. Zjutraj ob štirih smo jaz, Flora in Danila štartale s Kozane in ob osmih smo dospele na sv. Goro. Na stara leta pa se odpeljem z avtobusom. Zame je prav to edino veselje, preprosto romanje in poglobljanje svoje vere.«

Ali bi še kaj dodali?

»Rada sem skrbela v vseh krajih, kjer je župnikoval Anton, na urejenost preprostih cerkva. Skrbela sem za cvetje, rože sem prav večkrat sama sadila in negovala v domačem vrtu. Včasih mi je tudi kak domačin priskočil na pomoč. Delala sem, kot da bi bila na svojem, v objemu domačih, prijateljev, delala sem za božjo čast in hvalo.«

V Števerjan sta prišla 12. oktobra 1972, odšla pa sta skoraj nepričakovano 12. septembra 1981. Brez dvoma se nahajamo v toplem desetletju, ko je bilo politično ozračje v Števerjanu precej razburkano ter napeto in tudi župnik temu ni bil izvzet.

»Človek ne more biti v življenju vedno vesel, sproščen in srečen. Seveda takrat imaš v sebi zelo neomajno, solidno vero, ko pa pride do nesporazumov oz. nesoglasij in Bog te na razne načine vsakodnevno preizkuša, prav takrat moraš pokazati solidnost svoje vere. Anton je prišel v Števerjan s kopico dobre volje in želja, a predvsem zadnja leta se je ta vez z župljani vedno bolj krhala, trgala in to je župnika zelo bolelo. Napravil je vse kar je bilo v svoji moči, da bi si pridobil zaupanje Števerjancev, a to mu ni v celoti uspelo. Anton je imel rad Števerjance in je stalno zanje molil. Dan odhoda je bil za naju grozen v vseh pogledih.«

Najhujši trenutek, ki ste ga doživeli v vašem življenju?

»Prepričana sem, da karkoli se pripeti človeku, če Bog dopusti, že ve zakaj. V življenju vsakogar je nešteto težkih trenutkov, trpljenja, a potrebno se je dvigniti in vztrajati naprej. Pokorščina je lepa čednost in tega se moramo držati.«

Razlika, ki jo vi čutite med časom vašega doraščanja in današnjim?

»Danes je vse drugače, blagostanja je veliko in morda je prav tako. Zavedati pa se moramo, da je naše edino bogastvo notranji mir, naša čista duša in vera. Mi smo se razveselili z malenkostjo, tudi z majhnim koščkom postaranega kruha. Imam vtis, da danes mladina ni vesela, da ji nekaj manjka, tudi vera.«

Vaš nasvet mladim?

»Mladi sploh nimate v sebi prave vere. Osebnost se sploh ne kesam, da se nisem omožila. V življenju imamo nešteto bogastev, nujno potrebno pa se je poglobiti v vero. Prosim moramo Boga za vero!«

MARJAN DRUFOVKA

40. FESTIVAL NARODNO-ZABAVNE GLASBE »ŠTEVERJAN 2010«

2. in 3. julija 2010 ob 20.00 – dva tekmovalna večera
4. julija 2010 ob 17.00 – finalni del

NAPOVEDOVALCA: Jasna KULJAJ in Janez DOLINAR

NASTOPAJOČI ANSAMBLI:

PETEK, 2. julija 2010

1. Ans. SREDENŠEK SEKSTET iz Velenja
2. Ans. OTOŠKI CVET z Žihovega sela
3. Ans. ZDOMARJI iz Ribnice
4. Ans. KOLOVRAT iz Ljubljane
5. Ans. MINUTKA iz Štor
6. Ans. ERAZEM s Predjamskega gradu
7. Ans. PERKMANDELJCI iz Hrastnika
8. Ans. JURČKI s Horjula
9. Ans. SLOVENSKI POZDRAVI z Bleda
10. Ans. BISERI iz Pivke
11. Ans. TAIMS z Opčin
12. Ans. SIJAJ iz Sevnice
13. Ans. JERNEJA KOLARJA iz Artič
14. Ans. GADI iz Dol pri Ljubljani
15. Ans. JAN KVINTET z Grosuplja
16. Ans. PROSEN s Horjula
17. Ans. TOPLIŠKA POMLAD z Dolenjskih toplic
18. Ans. STARE SABLJE z Dravograda
19. Ans. CEGLAR z Velikega Gabra
20. Ans. DEŽUR iz Novega mesta

SOBOTA, 3. julija 2010

1. Ans. BRATOV AVBREHT iz Velenja
2. Ans. ALPSKI MUZIKANTJE iz Golnika
3. Ans. TRIO MOTO iz Domžal
4. Ans. GIANNI RIJAVEC in ZIDANŠKI KVINTET s Trnovega
5. Ans. ŠALJIVCI iz Limbuša
6. Ans. ISKRICE iz Laškega
7. Ans. KARIZMA z Velike loke
8. Ans. VIKEND iz Velenja
9. Ans. KORENIKA S PEVCI iz Šmihela
10. Ans. RIBNIŠKI PUŠELJC iz Ribnice
11. Ans. GORJANSKI ODMEV iz Novega mesta
12. Ans. AZALEA iz Gabrja pri Novem mestu
13. Ans. BAJTARJI iz Selške doline
14. Ans. KRAJCARJI iz Braslovč
15. Ans. ČEPON s Horjula
16. Ans. VIHAR iz Slovenj Gradca
17. Ans. DOLENJSKI ZVOKI s Straže
18. Ans. RAZIGRANI MUZIKANTI iz Laškega
19. Ans. NEBO iz Šentjerneja
20. Ans. DONAČKA z Rogatca

KOMISIJA ZA GLASBO: Jože BURNIK, Mihael CORSI, Danilo ČADEŽ, Jan LEOPOLI, Bertl LIPUSCH, Tullio MOŽINA, Denis NOVATO, Matej PINTAR (Predsednik komisije)

KOMISIJA ZA BESEDILO: Milan JEŽ, Leonard KATZ, Franka PADOVAN, Martina VALENTINČIČ

NAGRADE:

Nagrada za najboljši ansambel Festivala

in trofej društva »F.B. Sedej«	€ 1.500,00
Nagrada občinstva	€ 600,00
Nagrada za kvintet	€ 400,00
Nagrada za trio	€ 400,00
Nagrada za melodijo	€ 400,00
Nagrada za besedilo	€ 200,00
Nagrada za debitanta	€ 200,00

SCENA: Jože NAPOTNIK

OZVOČENJE: Mice KAROV in Niko KLANJŠČEK

ODBOR FESTIVALA: Matej PINTAR (predsednik društva F.B. Sedej), Mihael CORSI, Niko DI BATTISTA, Aljoša DORNI, Marjan in Martin DRUFOVKA, Andrejka, Filip in Jurij HLEDE, Evgen in Simon KOMJANC, Florjan LANGO, Marko LUTMAN, Gianni MANIÀ, Franka PADOVAN, Nikolaj PINTAR, Igor ŠKORJANC, Janez TERPIN.

OSNOVNOŠOLCI PIŠEJO

MOJ PROSTI ČAS

V prostem času se rada igram z lego-kockami in jem bombone. Rada grem v park z mamo.
VALENTINA FERLIGOI, 1. razred

MOJ PROSTI ČAS

Ob torkih imam plesni tečaj. V prostem času se rada igram zunaj na odprtem.
SILVIA HUMAR, 1. razred

MOJ PROSTI ČAS

V prostem času sem pri noni, se igram s sestro in berem knjige.
SARA FURLAN, 1. razred

MOJ PROSTI ČAS

Ob ponedeljkih in četrtek imam plavalni tečaj, ob petkih pa obiskujem glasbeno šolo. V prostem času se rada vozim s kolesom, se igram s sestro in prijateljico Saro.
VERONIKA HLEDE, 1. razred

MOJ PROSTI ČAS

Vesela sem ko grem na počitnice, ko grem k morju in ko grem smučat.
TEREZA HLEDE, 1. razred

MOJ PROSTI ČAS

Ob ponedeljkih in četrtek obiskujem telovadbo, ob torkih imam pevske vaje. V prostem času rad delam luknje v zemlji.
IVAN BOŠKIN, 1. razred

MOJ PROSTI ČAS

Vesela sem, ko me drugi ubogajo in ko grem k morju.
MIRA BOŠKIN, 1. razred

Učenec in učenke iz 1. razreda voščijo vsem lepe in tople počitnice!

NA ŠOLSKEM IZLETU

V torek smo se zbrali v šoli in se ob osmih odpeljali z avtobusom na izlet v Benečijo. Peljali smo se mimo Čedad in se ustavili v Špetru, kjer nas je čakal učitelj Matjaž. On nas je vodil. Najprej smo šli v Landarsko jamo. Do jame smo dospeli po stopnicah. Spredaj je terasa, kjer je krušna peč in luknja, kjer so mleli žito. V jami smo videli kapelico in oltar, kapnike, okostje medvedje glave in nagačenega medveda. Na koncu je mreža, velika luknja in na steni kip Marije. Potem smo šli v dvojezično špetrsko šolo in vrtec: peli smo, se igrali in jedli kosilo. Nato smo šli v Čedad. Videli smo Hudičev most, ki ga je zgradil hudič in zahteval dušo tistega, ki je šel prvi čez most. Videli

smo še podzemeljski prostor, kjer so maševali Longobardi in veliko cerkev z velikim orglami. Ob 16.00 smo se vrnili v šolo.
BERNARD TERPIN, 2. razred

Z AVTOBUSOM V...

V torek zjutraj nas je čakal pred šolo velik avtobus. Vsi učenci v spremstvu učiteljic smo vstopili in šofer nas je odpeljal v Čedad. Vozili smo se približno eno uro. Ko smo dospeli, nas je tam čakal učitelj Matjaž. Z njim smo šli v Landarsko jamo. Prehoditi smo morali 115 stopnic. Povedal nam je, da legenda pripoveduje, da je spodaj pri vodi nekoč čakal Atila, da pobije kraljico Vido in njene vojake. Kraljica Vida je vrgla Atili zadnjo vrečo pšenice in mu rekla, naj prešteje vso pšenico. V gradu nekoč ni bilo stopnic, ki bi peljale v cerkev, zato so morali napraviti cel krog okoli gradu. Videli smo tudi krušno peč in balzamiranega medveda, kosti, kamne, ki so se topili, globoko vodo, majhne luknje in Marijo. Ko smo prišli do ene velikanske luknje, je učitelj Matjaž rekel, da od tam naprej lahko gredo samo jamarji. Po ogledu jame smo šli z avtobusom na obisk dvojezične šole v Špetru.

Izlet je bil zelo zanimiv in upam, da bomo še šli na podobne izlete.

IVAN DEVETAK, 2. razred

ŠPORTNI DAN

Na športnem dnevu 20. maja je bilo lepo. Tam sem srečala prijatelja in videla učence drugih šol. Potem smo imeli poligon, kjer smo se igrali. Za tem smo pomalicali in popili veliko vode, saj je bilo precej toplo. Malo smo se odpočili in se vrnili s postrežnico k poligonu, kjer smo še malo telovadili. Sledilo je tekmovanje. Zmagali smo 12 medalj in en pokal. Ni slabo, kajne? KO se je vse zaključilo, nas je šofer Silvan odpeljal v šolo.

JASNA TOMŠIČ, 2. razred

POČITNICE

Počitnice se bodo kmalu začele,
vse skrbi bodo odhitele.
Na morje bomo šli
in se zelo zabavali.
Gradove iz peska bomo gradili
in se zelo veselili.

Ko bo zelo toplo,
po velik sladoled se bo šlo.
Septembra pa nazaj v šolske klopi,
a ne delajmo si že sedaj prevelikih skrbi.
Saj bistre glavice smo mi
in učenje nas zelo obogati.

JANA ŠTEKAR, 2. razred

ČAROBNO PERO

Moje čarobno pero je zelo lepo. Ko moram v šoli veliko pisati in me začne boleti roka, vzamem čarobno pero in pišem z njim oziroma piše on namesto mene. To je njegova skrivnostna moč. Doma mi pomaga pri pisanju domačih nalog. Nekega dne pa se je mama zavedla, da imam tako posebno pero. Pri kosilu me je vprašala, če ji moram kaj zaupati. Povedala sem ji vso zgodbo o svojem peresu. Mama ni bila preveč vesela, ker mi je rekla, da moram sama pisati naloge in da mora pero v koš. Tudi učiteljici sem vse povedala. Najprej sem ubogala mamo, toda takoj sem pogrešala svoje pero. Stekla sem h košu in ga pobrala iz smeti. Zatem sem ga dobro skrila in nihče se ni več zavedel, da imam še vedno nekje, v nekem tajnem kotičku skrito svoje čarobno pero.

VERONICA CRASCEK, 3. razred

ŠPORTNI DAN

V četrtek 20.5. 2010 smo se učenci in učiteljice peljali s šolskim avtobusom v Gorico na atletski stadion, ki se nahaja na Rojcah. Ko smo prispeli, smo odložili nahrbtnike in tik za tem so nas poklicali po razredih za šprint, suvanje krogle ali poligon. Deklice 3., 4. in 5. razreda so začele s šprintom, dečki pa z metanjem krogle. Nekateri dečki 3. razreda so tekmovali samo v dveh tekmah. V prvi tekmi sem prišla 1., v finalu pa 3. Ko smo končale s tekom na 60 metrov, smo

pomalicale. Po malici smo šle metat kroglo. Imele smo samo dva poskusa za metanje krogle. Ko smo končali še to, je bil na vrsti ne-tekmovalni poligon. Potem je bila na vrsti štafeta. Tekli so tudi moji sošolci in dosegli drugo mesto. Jaz sem le navijala. Za nagrajevanje je veliko otrok iz naše šole stopilo na stopničke. Dobili smo 12 medalj in pokal. Potem pa smo se celi in živi vrnili v šolo.

EMA TERPIN, 3. razred

VEVERIČKA GLODALKA

Neke hude zime se je veverička Glodavka zbudila in za zajtrk pojedla dva lešnika. Kar naenkrat je začutila v ustih nekaj trdega, vzela je ven iz ust to trdo stvar in ...videla je svoj ZOB! Ko ga je zagledala, se je začela jokati in se cmeriti tako močno, da jo je slišal ves gozd; tudi medvedje v trdem zimskem spanju so se zbudili! Vsi so šli k njej in ona se je vsakemu posebej opravičila. Gozdnim živalim je obrazložila, kaj se ji je pripetilo in one so ji zagotovile, da ji bo zob ponovno zrastel. Ko je to slišala, je zavriskala tako močno, da so si vsi zamašili ušesa z vato. Potem so vsi skupaj spekli dobro in veliko torto, vsak je dobil lep kos in praznovali so do večera.

MICHELA SBUELZ, 3. razred

ČAROBNA UČITELJICA

Ko sem nekega dne vstopila v razred, sem zagledala učiteljico Lalatomelilo, ki je veselo pela » Čira čara, bim bum bam, Michi, Agni tralala. In Ema, Vero, Erik, to je tretji razred, falala!!!« Vsi so se smejali. Učiteljica je pela in pela in je toliko pela, da je v zrak poletela. Tedaj pa je vzkliknila v zraku: » Čira čara, otroci faloti!« Tudi otroci so se tedaj dvignila od tal proti stropu in glasno zavpili: » Čarobna učiteljica Lalatomelila....HURA!!«

AGNESE CASTELLO, 3. razred

POLETJE

Ko je poletje,
radi k morju gremo.
Najprej se s peskom igramo,
potem pa v vodi čofotamo.
Včasih se lahko tudi nesreča pripeti.
Če slab plavalec v vodi utaplja se,
pokliče: » Na pomoč, na pomoč, rešite me!«
Kopališčni mojster hitro pridrvi,
v morje skoči in
rešilni obroč izroči, komur utaplja se.
Redko kdaj se to pripeti, zato veselo na morje odidimo mi!
Veselo poletje vsem in veliko morskih ali gorskih dni!

ERIK PINTAR, 3. razred

PRIJATELJSTVO

Ko najdeš pravega prijatelja,
se zelo razveseliš in žarek upanja v sebi prižgeš.
Ko želiš deliti čas z njim, se igraš, se pogovarjaš, poješ, plešeš.....
Če pa nekdo ti ni všeč,
ne pogovarjaj se z njim,
ker se počutiš vseeno sam.
Premisli preden si izbereš prijatelja: tako delam jaz!
Že dva meseca se strašno trudim,
da sebe razveselim
z dobrimi ocenami in pridobitvijo nove prijateljice.

Ja, prijateljstvo je res velika stvar,
prava, velika sreča.
VALENTINA TERPIN, 4. razred

VREDNOTE NA IGRIŠČU

Letos smo 3., 4. in 5. razred sodelovali pri nogometnem projektu VREDNOTE NA IGRIŠČU. Izdelali smo model nogometne majice. Na sprednjem delu smo narisali v sredini pisano žogo, okoli nje pa smo dodali hiše in šolo naše vasi. Na hrbtni del pa smo napisali: SOLO IN 26 SIAMO NOI - SAMO V 26. SMO MI. Skupinsko srečanje in slavnostna podelitev nagrad je bila v sredo 19. maja na športnem igrišču v ulici Baiamonti. Do tja nas je kot vedno odpeljal šofer Silvan. Ko smo dospeli, smo najprej pozdravili vse ostale sodelujoče šole, potem smo se preoblekli v kratke hlače. Podarili so nam lepe modre majice s kratkimi rokavi od Italije. Dali so nam tudi različne barvane trakove, ki smo si jih privezali na zapestje. Vsi tisti, ki so imeli enake barve, so bili v isti skupini. Jaz sem bila v skupini z zeleno in srebrno barvo. Nato smo se zbrali na nogometnem igrišču, kjer so bile že pripravljene raznovrstne postaje. Najprej smo se igrali igro ZASTAVICA, potem je bil kratek poligon, pri katerem smo morali brcati žogo okoli ovir in se vrniti na začetek. Igrali smo se tudi nogomet, za tem rokomet in odbojko. Na postaji, za katero je bila odgovorna učiteljica Lučka, smo si dali žogo na trebuh in z njo hodili po štirih naprej in nazaj. Lepo je bilo tudi skakati v žakljih. Zadnja pa je bila igra z vrvjo, kdo je močnejši. Moji skupini je uspelo zmagati na vseh postajah, čeprav nismo za to prejeli nobene nagrade. Smo se pa zelo zabavali. Na koncu pa so nagradili najboljše izdelke. Mi smo bili najboljši četrti razred in smo zato prejeli eno priznanje. Nato smo pojedli sendviče, ki so nam jih ponudili in popili plastenko vode.

KATJA KOMJANC, 4. razred

ZVEZDICE

Zvezdice so lepe kot sonce.

Mislim na televizijske zvezdice,
teh ti ne poznaš.

Vesela sem, ker se z njimi smejim in radostim.

Ene neumnosti delajo,
druge se plesati uče.

Te so kot moje prijateljice: prijazne in pridne.

LARA SKORJANC, 4. razred

BIL SEM EGIPČAN

Končno je napočil dan, ki sem ga že dolgo pričakoval in ki mi je ostal zelo dobro v spominu. Starši so me odpeljali v stari rodovitni Egipt. Tam sem si ogledal muzej, kjer je bilo veliko predmetov, katerih sem se lahko dotaknil, le faraonovega prstana se nisem smel. Prav zaradi te prepovedi je moja radovednost izrazito narasla.....in nadel sem si faraonov prstan. Bil je čudovit. Ko sem si ga hotel sneti, me je prstan stresel in moral sem ga pustiti na roki. Ko je bila ura polnoč, se je moja duša zamenjala. Postal sem egipčanski faraon. Pred menoj so stali vezirji, svečeniki, uradniki, kmetje, trgovci, obrtniki in sužnji. Vsi so me spoštovali. Videl sem, kako so gradili piramide in druge stavbe, kako so preganjali sužnje, naj delajo pod žgočim soncem, kako so se otroci učili...Vsi so delali zame. Cel dan sem premišljeval, kakšen prijeten občutek je to, da drugi delajo namesto tebe. Jaz sem lahko počival in mi bilo ničesar delati, le ukazoval sem svojim služabnikom. Nekega dne pa je prišel Mojzes. Zelo sem se razveselil, ko sem ponovno zagledal svojega brata. Od mene je zahteval, naj razpustim vse sužnje in naj jim podarim svobodo. Seveda jaz tega nisem mogel dovoliti. Potem pa se je oglasil en glasek v meni in me spomnil na Mojzesovo zgodbo in na deset božjih zapovedi. Takoj sem spremenil svoje mišljenje in osvobodil sužnje. Postal sem najslavnejši vladar celega Egipta.

EMANUEL DE CARO, 4. razred

BLIŽA SE SVETOVNO NOGOMETNO PRVENSTVO

Ker je moj konjiček nogomet, bom gledal svetovno prvenstvo v Južni Afriki, ki se prične 11.6.2010. Nogometno igrišče je dolgo od 90 m do 110 m in široko od 35 m do 50 m. Razdeljeno je na dve polovici. Na obeh koncih stojijo vrata široka 7,35 m in visoka 2,4 m. Na igrišču tekmujeta dve moštvi, vsako ima po enajst igralcev. Vratar lahko brani z rokami samo v kazenskem prostoru. Če v tem prostoru branilec ali vratar naredi FAUL, sodnik žvižga enajstmetrovko; to je najhujša kazen. Za nekatera moštva je bila uvrstitev za Južno Afriko zahteven podvig, saj so bila razdeljena v skupine. Jaz navijam za Slovenijo, ki je bila v skupini s severno Irsko, Poljsko, Češko, Slovaško in San Marinom. Le Slovaška in Slovenija sta šli naprej. Prva je napredovala avtomatsko, ker je bila prva na lestvici. Slovenija je bila druga in morala se je spopasti z Rusijo. Igrali so tekmo najprej v Sloveniji in zmagali z 2-1. Za tem pa so se morali boriti še na ruskem nogometnem igrišču in uspelo jim je premagati Rusijo z 0-1. S tema dvema rezultatoma si je zaslužila tekmovalje na svetovnem prvenstvu. Sedaj je v skupini C kot tudi Anglija, ZDA in Alžirija. Za Slovenijo je pomembna uvrstitev sama, saj šele drugič nastopa na svetovnem prvenstvu. Prvič se je uvrstila leta 2002. Ker se svetovno prvenstvo začne 11. junija, bom lahko gledal razne in zanimive tekme, ker bo takrat že končalo šolsko leto.

PERER SOBAN, 4. razred

VESOLJČKI SO PRISTALI NA IGRIŠČU

Nekega dne je bila v Napoli nogometna tekma. Igrali sta ekipi Napoli proti Rimu; na stadionu je bilo na tisoče ljudi. Vsi so glasno navijali vsak za svojo ekipo. Napoli je zabijala gole.

Kar na enkrat so vsi zagledali na nebu svetlikajoči leteči krožnik, ki se je bližal z veliko naglico in se spustil na stadion. V vesoljski ladji je bilo na tisoče tipk. Navijači so v strahu opazovali, kaj se godi. Izstopili so iz vesoljske ladje. Marsovčki so bili zeleni in na glavi so imeli antene. Ugrabili so vse gledalce, jih zvezali in jih odpeljali v vesolje. Ko so dospeli na Mars, so jih zaprli v podzemni rov, kjer se je nahajal njihov kralj. Vse te ujetnike so hoteli zažgati. Tedaj se je pojavil mojster Ninja s svojo nepremagljivo sabljo. Ubil je vesoljčke in pripeljal na Zemljo vse ujetnike.

Vedno se najde nekoga, ki reši ljudi v težkem položaju.

FERDINAND FRANDOLIC, 4. razred

ŠPORTNI DAN

Zjutraj smo se odpravili s šolabusom na športno srečanje. Šli smo vsi razredi. Ko smo prišli na igrišče, so bili že tam otroci drugih šol. Začeli smo z metom medicink. Bili smo razdeljeni v skupine. Po končanem metu so nam ukazali, naj gremo pojest malico. Po kratkem oddihu nas je poklical učitelj Alan in postavil vsakega na svojo progo, saj smo morali preteči čim hitreje 60 metrov. Nato smo se pripravili za štafeto. Moja ekipa je zasedla drugo mesto. Ko je napočil čas nagrajevanja, so sodniki naredili napako, saj so podelili pokal za drugo mesto šoli Brolo, morali pa bi ga nam. Učiteljica Sabina je protestirala in potem so nam zagotovili, da bodo v časopis napisali pravilno uvrstitev in nam prinesli v ponedeljek prisluženi pokal. Tako je tudi bilo.

V šolo smo se vrnili trudni in jaz sem bil žalosten, ker nisem dobil medalje.

VLADIMIR KARPYUK, 4. razred

DETEKTIVSKA ZGODBA

Bil je topel poletni večer, ko sta mojstra Naočnik in Očalnik slišala nekoga, ki je potrkal na vhodna vrata. Bila je soseda Lola, ki je prosila mojstra, naj prideta k njej domov, ker se je nekaj groznega pripetilo. Mojstra sta si nadela detektivsko kapo in odšla. Čim je Očalnik odprl vrata, je videl, da je sosedin sin Avrelj mrtev. Očalnik je najprej združil vse tiste, ki so bili v hiši od 6.00 do 8.00, in sicer: natararica Elma, kuhar Mark, soseda Lola, sosedov mož Julij Cezar in devetletna Lolina hči Pikapolonica. Najprej je bil vprašan kuhar, ki je povedal, da je celo popoldne kuhal torte za Avrelija. Za tem je natararica povedala, da je začela delati šele ob 7.30. Tudi Lola in Julij Cezar sta morala natančno povedati, kje sta se nahajala v tistih dveh urah. Pikapolonice pa niso ničesar

vprašali. Kar naenkrat je Naočnik videl blizu umivalnika velik nož umazan s krvjo. Vzel ga je in ga položil v plastično vrečko. Kmalu za tem je detektiv Očalnik zagledal ob mrtvem Avreliju majhno ščipalko z obliko pikapolonice in zato je hotel pregledati sobo devetletne deklice. In res, na tleh je našel nekaj kapljic krvi. Mojstra sta sedaj imela dovolj dokazov. Združila sta vse osebe, ki so se nahajale v notranjosti hiše in povedala svojo ugotovitev: kriva je bila PIKAPOLONICA.

SOFIA CASTELLO, 5. razred

POUČNI IZLET

Učiteljice naše šole so priredile izlet v Benečijo. Obiskali smo: Landarsko jamo, Dvojezični šolski center v Špetru, Hudičev most, mesto Čedad. Do Landarske jame je vodilo 115 stopnic. V njej smo občudovali veličasten oltar. Bila je namreč tudi kapelica. Nas otroke je najbolj presenetil umetno izdelan jamski medved. Zraven so bile tudi kosti nekdanjega kosmatinca. Med kapniki smo se sprehodili do konca votline. Tam smo uzrli belo postavo: Mater božjo (seveda kip.....da ne bo kdo pomislil, da smo bili deležni kakšnega čudeža). Nato smo pomalicali. Živahno smo poskakali v avtobus, ki nas je zapeljal do špetrske šole. Tam so nas, poleg gospoda Matjaža, ki je bil naš vodič, sprejeli otroci ter učitelji s pesmicami in gostoljubjem. V tej stavbi smo tudi pokosili. Poslovili smo se ter se odpeljali v Čedad. Tam smo odkrili veliko zanimivosti: slavni hudičev most nad zelenomodro Nadižo, kip Julija Cezarja (ustanovitelja mesta Čedad), gotsko stolno cerkev, srednjeveško hišo ter podzemeljski longobardski tempelj. Izlet je bil izredno poučen ter zabaven. Le vreme nam je malo ponagajalo!

MIHA KOVIC, 5. razred

NAOČNIKI IN OČALNIK RAZISKUJETA, KDO JE UBIL GOSPODA GALUPA

V nedeljo zjutraj so našli gospoda Galupa mrtvega v njegovi hiši. Prišli so policija, rešilec in detektiva Naočnik in Očalnik. Takoj je bilo vsem jasno, da so gospoda Galupa ustrelili. Skrbno in natančno sta si detektiva ogledala hišo in našla gumb rjave barve in belo rokavico z začetnico P. Z rokavicami sta pobrala sumljiva predmeta in ju položila v plastično vrečko. Ustavila sta se pri sosedih in jo spraševala, če morda kaj ve o gospodu Galupu, če je slučajno, kaj videla ali slišala. Povedala jima je, da jo je sredi noči zbudil strel. Skozi okno je videla nekoga, ki je tekel proč in takoj poklicala policijsko številko 113. Detektiva sta šla po sledovih zločinca. Po stopinjah sta ugotovila, da ima tat levo nogo krajšo od desne. Iz radijskih poročil pa sta izvedela, da je policija aretirala 6 malopridnežev in jih zasliševala. Brž sta se odpravila na policijo in zaprosila, če si lahko pogledata osumljence. Natančno sta jih opazovala in rekla policiji, da med njimi ni zločinca. Nobeden izmed njih namreč ni imel leve noge krajše od desne in nobenemu ni manjkal gumb na hlačah. Zgodilo pa se je, da je ponoči šel tat krasti prav v Naočnikovo in Očalnikovo hišo. Ko sta detektiva zaslišala ropotanje, sta se zbudila in stekla dol po stopnicah. Videla sta tata in ga ujela. Pri tem nista imela večjih težav, ker tat ni mogel hitro teči. Imel je namreč levo nogo krajšo od desne. Pa še nekaj. Na rjavih hlačah je namesto gumba imel zaponko.

NIKOLAJ HLEDE, 5. razred

UČENCI IN UČITELJICE ŠOFERJU SILVANU

SILVAN – naš šofer je prav fer,
levo in desno vozi
nobenega ne povozi,
ker vse otroke v šolo zvozi,
a sedaj, ko bo šel v pokoj
bo še vedno naš **HEROJ!**

NEPOZABNA LETA

Pet nepozabnih let
smo skupaj preživeli.
Sijajno smo se razumeli.

Smo vedno radi se
igrali,
tud' kako ušpičili,
včasih noreli,
kak las učiteljicam
posiveli,

a v učen tercet
smo dozoreli...

Kot trije mošketirji
imeli smo se radi.
Branili smo se krepko
pred tujimi napadi.

Mi smo kot trikolo.
Če eden izostane,
kolo na tleh pristane
V nove višje šole
vsi skupaj se podamo.

Srce pa naše dolgo,
še dolgo tu ostane!

MIHA KOVIC, NIKOLAJ HLEDE, SOFIA CASTELLO, 5.razred

DAROVI:

ZA CERKVENI PEVSKI ZBOR: v spomin na pok. Cirila Terpina njegovi najbližji ob 10. obletnici smrti 200,00 evrov.

ZA ŠTEVERJANSKI VESTNIK: Ema Gorjup 50,00€, Bruna in Bruno Marassi 30,00 evrov.

ROJSTVA:

Očku Andreju Hladniku in mami Zuzani Jankovi ter sestrici Valentini se je pridružil mali Aleksander. Družini čestitamo, malčku pa želimo, da bi postal priden in pošten fant.

POROKE:

Domačin Alexis Paraschos je 15. maja stopil na skupno življenjsko pot z Nicoletto Colonello. Novoporočencema čestitamo in želimo veliko lepih trenutkov.

ČESTITKE:

Monika Zajšek je letošnjo pomlad diplomirala na Pedagoški fakulteti v Mariboru. Čestitajo ji člani društva, pevski zbor in uredništvo Števerjanskega Vestnika.

ZAHVALA:

Vsi Števerjanci, še posebej krajani iz Bukovja, se prav iz srca zahvaljujemo dr. Marti Bensa za obnovo Marijinega kipa ter Srečku in Neviu za popravilo kapelice. Bog naj jim stotero poplača!
HVALEŽNI VAŠČANI

KUHINJSKI RECEPT

ČUFTI V PARADIŽNIKOVIM OMAKI

Sestavine: 2 žlici olivnega olja, 60 g čebule, 2 stroka česna, 60 g riža, 1 dl juhe, 200 g mlete govežjine, 200 g mlete svinjine, sol, poper, majaron, peteršilj.

Paradižnikova omaka: 120 g paradižnikov, 1 žlica olivnega olja, 1 žlica sladkorja, 1 žlica moke, sol, rožmarin, muškatni orešček.

Na olivnem olju prepražimo seseklano čebulo. Ko čebula ovane, dodamo strt česen in nato riž. Prilijemo juho, premešamo in naj se preduši toliko, da bo riž na pol kuhan. Ohlajenemu rižu z rokami primešamo mletu meso in oblikujemo v kroglice. Če je masa premokra, si pomagamo z drobtinami. Čufte zlato rumeno opečemo na malo maščobe. V paradižnikovi omaki jih podušimo še 15 minut.

Omako pa naredimo tako:

Na maščobi zarumenimo sladkor, dodamo moko, vse skupaj prepražimo. Primešamo sesekljane paradižnike in zalijemo z juho. Začinimo in še malo pokuhamo.

BREZMEJNO DOBRO

Testo: 220 g ostre moke, 5 g kvasa, 2 čajni žlički soli, 1,5 dl mineralne vode, 0,5 dl oljčnega olja.

Namaz: 4 zvrhane žlice ketchupa, 4 zvrhane žlice majoneze.

Nadev: 4 hrenovke.

Vse sestavine pregnetemo, da dobimo gladko testo. Testo razdelimo na 4 dele ter vsakega posebej razvaljamo. Premažemo s ketchupom in majonezo, ki ju predhodno zmešamo skupaj, pridenemo hrenovko ter zavijemo v roladico. Roladice položimo v pomaščen pekač na razdaljo 2 cm. Roladice premažemo z vodo in z ostrim nožem naredimo globoke zareze, ki naj segajo v tretjino testa s hrenovko vred. Pečemo v ogreti pečici na 220 stopinjah 25-30 minut.

JAGODNI UŽITEK

Sestavine: 1,5 kg jagod, 500 g sirčka mascarpone, 150 g navadnega jogurta, 200 g sladke smetane, 400 g otroških keksov, bela čokolada, sladkor v prahu, lističi mandljev.

Stepemo sladko smetano, sladkamo po želji. Ročno na hitro zmešamo mascarpone in jogurt. Dodamo stepeni sladki smetani in še malo zmešamo, da dobimo gladko kremo. 60 dkg jagod zmeljemo in sladkamo po želji. Preostanek jagod zrežemo na tanke rezine. Zlagamo po vrstnem redu: narezane jagode, keksi, zmlete jagode, krema, rezane jagode, keksi, zmlete jagode, krema, naribana čokolada, lističi mandljev.

LEDENI VETER

Testo: 9 beljakov, 30 dag sladkorja, 1 žlica jabolčnega kisa.

Krema: 9 rumenjakov, 4 žlice ostre moke, 4 žlice sladkorja, 2,5 dcl mleka, 3 vaniline sladkorje, 25 dag masla, 2 sladki smetani (pol litra), banane, jagode, kiwi.

Vse sestavine za testo stepamo, dokler ne postane masa zelo čvrsta. Pečemo v velikem plitvem pekaču eno uro na 150°C na srednji višini v peči. Pekač namažemo z maslom. Rumenjake stepamo s sladkorjem, dodamo moko, mleko in vanilin sladkor. Počasi kuhamo, da se zgosti. V ohlajeno kremo po žlicah dodajamo spenjeno maslo. Pečeno testo razrežemo na tri dele ter prvo plast testa premažemo s kremo, nanj zložimo sadje in premažemo s stepeno smetano. Ponovimo dvakrat do trikrat. Pecivo postavimo čez noč v hladilnik in naslednji dan uživamo.

DOBER TEK!

EVELIN BILFONI

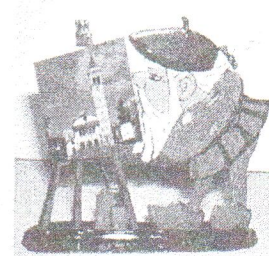
ZA KRATEK ČAS

RAZLIKE

Naš slikarski škrat
ni pravilno prerisal
Štvrjanski plac.

Pomagaj mu
poiskati 10
slikarskih
napak.

by SE

Vljudno Vas vabimo na
40. Festival "Števerjan 2010"

Prireditev se bo odvijala v Formentinijevem parku pod šotorom.

- 2. julija 2010 ob 20.00 – prvi tekmovalni večer
- 3. julija 2010 ob 20.00 – drugi tekmovalni večer
- 4. julija 2010 ob 17.00 – finalni del – nagrajevanje

Na trgu pred cerkvijo bo poskrbljena jedača in pijača ravno tako pod šotorom.

Predsednik „F.B. SEDEJ“

MATEJ PINTAR

Celoten potek tekmovanja v živo na <http://sedej.org>